

577.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 sierpnia 1925 r.

w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów zarządu cel poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na zasadzie rozdz. VII art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P.

№ 51 poz. 314) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 27 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 68 poz. 663), zarządza się co następuje:

§ 1. Do czynności, wykonywanych przez funkcjonarjuszów zarządu cel, za które strony interesowane winny uiszczać osobne opłaty, należą:

1) stała lub dorywcza kontrola nad nieurzędowymi składami celnymi;

2) stała lub dorywcza kontrola nad towarami w obrocie uszlachetniającym;

3) dorywcza lub jednorazowa kontrola nad towarami, sprowadzanymi z zastosowaniem ulg celnych;
4) kontrola nad czynnościami przedsiębiorstw ekspedycyjnych;

5) kontrola nad towarami w wypadkach innych, niż wyżej pod pp. 2 i 3 przytoczonych;

6) konwojowanie, strzeżenie oraz odprawa towarów, o ile czynności te dokonywane są poza obre-
bem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi.

§ 2. Wysokość tych opłat ustala się jak następuje:

1. Za kontrolę nad nieurzędowymi składami celnymi:

a) stałą — w kwocie, równącej się uposażeniu urzędnika państwowego według VII stopnia służbowego szczebla d. oraz uposażeniu dwóch strażników celnych według stopnia służbowego XI szczebla d.

Opłatę tę pobiera się ćwierćrocznie zgóry;

b) dorywczą—w kwocie, równącej się normalnym dietom dziennym, urzędnika VI stopnia służbowego z dodaniem diet, przypadających dla jednego strażnika celnego według XI stopnia służbowego oraz kosztów przejazdu tam i z powrotem dorożkami.

O ile przedsiębiorstwo znajduje się poza siedzibą urzędu celnego, opłatę zwiększa się o kwotę, odpowiadającą cenie biletu II klasy za przejazd urzędnika i III klasy za przejazd strażnika pociągiem pospiesznym do miejsca siedziby przedsiębiorstwa i z powrotem.

Opłatę tę pobiera się każdorazowo po przeprowadzeniu kontroli.

2. Za kontrolę celną nad towarami w obrocie uszlachetniającym:

a) stałą — w kwocie, równącej się uposażeniu urzędnika państwowego według VII stopnia służbowego szczebla d.

Opłatę tę pobiera się ćwierćrocznie zgóry;

b) dorywczą—w kwocie według tablicy № 1.

TABLICA № 1.

Przy sumie cła normalnego							
poniżej	500.000 zł	i wyżej		1½% cła normalnego		niemniej niż 3.750 zł	
	500.000 zł	do 300.000 zł włącznie		¾% cła normalnego		niemniej niż 3.000 zł	
"	300.000 "	" 100.000 "	"	1½% "	"	" "	2.000 "
"	100.000 "	" 50.000 "	"	2% "	"	" "	1.500 "
"	50.000 "	" 25.000 "	"	3% "	"	" "	1.000 "
"	20.000 "			5% "	"		
	a		b		c		d

Przy sprowadzaniu poszczególnych partij towaru na poczet kontyngentu, przyznanego pozwoleniem, opłaty za kontrolę należy pobierać w kwotach, przypadających według skali procentowej (przedziałka c) do czasu, dopóki ogólna suma tych opłat nieosiągnie kwoty, przewidzianej dla całego kontyngentu.

Przy towarach wolnych od cła przywozowego, zł. 0,05 od 100-kg. wagi surowej, lecz niemniej niż 400 zł.

Opłaty te pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

3. Za kontrolę celną nad towarami, sprowadzanymi z zastosowaniem ulg celnych:

a) dorywczą — w kwocie ustalonej w § 2 p. 2 b.

Opłata ta pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym;
b) jednorazową — w kwocie według tablicy № 2.

TABLICA № 2.

Przy sumie cła normalnego							
poniżej	50.000 zł	i wyżej		2% cła normalnego		niemniej niż 1.500 zł	
	50.000 "	do 25.000 zł włącznie		3% "	"	" "	1.250 "
"	25.000 "	" 10.000 "	"	5% "	"	" "	700 "
"	10.000 "	" 5.000 "	"	7% "	"	" "	400 "
"	5.000 "	" 3.000 "	"	8% "	"	" "	270 "
"	3.000 "	" 2.000 "	"	9% "	"	" "	200 "
"	2.000 "	" 1.000 "	"	10% "	"	" "	150 "
"	1.000 "	" 500 "	"	15% "	"	" "	100 "
"	500 "			20% "	"		
	a		b		c		d

Oplatę tę pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

Przy sprowadzaniu poszczególnych partij towaru na poczet kontygentu, przyznanego pozwoleniem, opłaty za kontrolę należy pobierać w kwotach, przypadających, według skali procentowej (przedziałka c.) do czasu, dopóki ogólna suma tych opłat nie osiągnie kwoty przewidzianej dla całego kontygentu.

4. Za każdorazowe przeprowadzenie kontroli nad czynnościami przedsiębiorstw ekspedycyjnych — w kwocie, równającej się normalnym dietom dziennym urzędnika państwowego V-go st. sł., oraz kosztem przejazdu tam i z powrotem drożkami.

O ile siedziba przedsiębiorstwa znajduje się poza siedzibą dyrekcji ceł względnie departamentu ceł, opłatę powiększa się o kwotę, odpowiadającą cenie biletu I klasy za przejazd delegowanego urzędnika pociągiem pospiesznym do miejsca siedziby przedsiębiorstwa i z powrotem.

Oplatę tę pobiera się każdorazowo po ukończeniu kontroli.

5. Za kontrolę nad towarami w wypadkach innych, niż pod pp. 2 i 3 paragrafu pierwszego niniejszego rozporządzenia przytoczonych — w kwocie, ustalonej w § 2 p. 3 b. (tablica 2).

Oplatę tę pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

6. Za konwojowanie, strzeżenie lub odprawę towarów poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi w kwocie, odpowiadającej normalnym dietom według tego stopnia służbowego, do którego zaliczony jest sprawujący czynność funkcjonariusz celny, za każdą godzinę pracy, licząc część godziny za całą, z tem jednak ograniczeniem, że opłata za czynności, dokonane w jednym dniu, nie może przewyższać dziennych diet.

Do powyższej kwoty winny być doliczone koszty przejazdu funkcjonariuszów celnych, delegowanych dla dokonania tych czynności.

§ 3. Na wysokość opłaty za czynności, wymienione w § 1, nie wpływa okoliczność, czy czynność urzędową przedsięwzięto w godzinach urzędowych, czy też poza niemi.

§ 4. Opłaty za wykonywanie wszystkich czynności kontroli, wskazanych w § 1 pobiera urząd celny.

Wpływy za czynności kontroli, wymienione w § 1 punktach 1, 2, 3, 4 i 5 zarachowuje urząd celny na odnośny dział i paragraf budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu, wydatki zaś z tego tytułu pokrywa z odpowiednich działów i paragrafów budżetu rozchodowego Ministerstwa Skarbu.

Powstałą tą drogą nadwyżkę wpływów nad wydatkami przeznaczają się na pokrycie kosztów związanych z organizacją i prowadzeniem kontroli celnej stałej i lotnej wewnątrz kraju.

Wpływy za czynności, wymienione w § 1 p. 6, zarachowuje urząd celny na fundusz specjalny, wydatki zaś z tego tytułu pokrywa z tegoż funduszu.

§ 5. Zezwolenia na odprawę towarów poza miejscem urzędowym w siedzibie urzędu dla instytucyj rządowych i zakładów dobroczynnych, jak również na odprawę w urzędzie lecz w czasie poza godzinami urzędowymi mogą udzielać kierownicy urzędów celnych na własną odpowiedzialność i tylko w razie istotnej potrzeby. Za prawidłowy bieg służby w czasie poza godzinami urzędowymi są odpowiedzialni kierownicy urzędów celnych.

Na dokonanie odprawy towarów poza miejscem urzędowym w siedzibie urzędu we wszystkich innych wypadkach oraz na dokonanie odprawy towarów poza siedzibą urzędu wymagane jest pozwolenie dyrekcji ceł.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 615).

Minister Skarbu: *W. Grabski*